СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК XLIX. Ч. 288. Джерзі Сіти, Н. Дж., субота, 13-го грудня 1941. — No. 288. Jersey City, N. J., Saturday, December 13, 1941. VOL. XLIX.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE

АМЕРИКА В ВІЙНІ З НІМЕЧЧИНОЮ й ІТАЛІЄЮ

Всюди Відперто Японські Наступи; Затоплено Три Японські Воєнні Кораблі, Між Ними Один Панцирник

КОНҐРЕС ВИПОВІВ ВІЙНУ НІМЕЧЧИНІ Й ІТАЛІЇ ОДНОГОЛОСНО

ВАШИНҐТОН. — Серед відрадних вісток про сильні удари, які завдає японцям американська фльота на Тихому океані, Конґрес в поспішному темпі виповів війну Німеччині й Італії. Як тільки наспіли вістки з Берліна й Риму, що Гітлер й Мусоліні виповіли війну Злученим Державам, Конґрес зібрався на наради, щоб вислухати послання президента Рузвелта та означити положення Америки у цій новій міжнародній ситуації. В год. 12.20 в полудне відчитано послання президента, а в год. 1.35 обидві палати Конґресу ухвалили, що між Америкою і Німеччиною та Італією існує стан війни від дня 11. грудня 1941. р. Сенат голосував перший і всі 88 сенаторів голосували за війною; 7 неприсутних сенаторів прислали телеґрами, що вони також заявляються за війною. В палаті послів за виповідження війни Німеччині було 393, а проти Італії 399. (Це пояснюється тим, що при виповідженні війни Німеччині не було приявних 6 конґресменів, які прибули тоді, коли виповідали війну Італії). Не впав ані один голос проти війни ні в сенаті, ані теж в палаті послів. Конґресменка Джанет Ренкін, коли відчитано її імя, відповіла „присутна", не голосуючи проти війни, як це було при виповідженні війни Японії.

ПРЕДСТАВНИКИ НІМЕЧЧИНИ И ІТАЛІЇ В ДЕПАРТАМЕНТІ СТЕЙТУ

ВАШИНҐТОН. — Про виповідження війни Америці Німеччиною й Італією повідомили департамент стейту німецький представник д-р Ганс Томсен та італійський посол, князь Колонна. Д-р Томсен не був принятий секретарем стейту Голом, але шефом европейського відділу Реєм Атертоном. Ціла процедура тривала дуже коротко, бо всього 3 мінути. Д-р Толсен вручив ноту та зажадав свобідного виїзду для членів німецької амбасади, на що дістав відповідь, що Америка згодиться на це під умовою, що й німецький уряд уможливить виїзд американським дипльоматам з Німеччини.

МАДЯРЩИНА ЗРИВАЄ ДИПЛЬОМАТИЧНІ ЗНОСИНИ З АМЕРИКОЮ

ВАШИНҐТОН. — Мадярський представник повідомив американський уряд, що Мадярщина зриває дипльоматичні зносини з Америкою. Хоч в ноті зазначено, що Мадярщина не думає виповідати війни Америці, то з Лондону доносять, що берлінське радіо подало, що Мадярщина виповіла Америці війну.

ФІНЛЯНДІЯ ХОЧЕ БУТИ НЕВТРАЛЬНОЮ

ВАШИНҐТОН. — Фінський представник Гяльмар Прокоп заявив, що він сподіється, що Фінляндія не буде втягнена в загальний конфлікт. Він сказав, що його країна є у війні проти Росії по стороні Німеччини, але буде старатися остати осторонь від загальної війни. Як відомо, минулого тижня Анґлія виповіла війну Фінляндії, Румунії та Мадярщині.

МЕКСИКО ЗРИВАЄ ЗВЯЗКИ З НІМЕЧЧИНОЮ И ІТАЛІЄЮ

МЕКСИКО СИТІ (Мексико). — Мексиканський уряд зірвав дипльоматичні звязки з Німеччиною й Італією тому, що згадані держави виповіли війну. Гаванська умова, яку підписали в липні 1940. р. всі американські держави, зобовязує всіх сиґнаторів до спільної оборони західної півкулі.

ЛІТВІНОВ ЗАЯВЛЯЄ СОВЄТСЬКУ СОЛІДАРНІСТЬ

ВАЩИНҐТОН. — Американський уряд ще досі не дізнався, яке становище забере совєтський уряд в справі американсько-японської війни. Совєтський амбасадор Літвінов мав довшу конференцію з департаменті стейту, по якій заявив журналістам, що „ми маємо спільну справу та спільну боротьбу", та що Совєтський Союз воюватиме з Гітлером до самого кінця.

ЛЯ ҐВАРДІЯ ПЕРЕСТЕРІГАЄ ЧУЖИНЦІВ

ТАКОМА (Вашинґтон). — Нюйорський посадник Ля Ґвардія, говорячи через радіо до цілої Америки, сказав, що Америка буде по людськи трактувати тих німців чи італійців, яких тепер арештовано в Америці. Одначе якщо вони та решта чужинців будуть шкодити Америці, тоді уряд розправиться з ними скоро й нещадно, говорив Ля Ґвардія.

ЗАТОПЛЕНО ТРИ ЯПОНСЬКІ ВОЄННІ КОРАБЛІ

ВАШИНҐТОН. — Секретар війни Г. Стимсон заявив, що американські літаки затопили 29,330-тоновий японський панцирник „Гаруна", один кружляк та один нищівник. В комунікаті подано, що кружляк був затоплений біля острова Вейк, 2,320 миль на захід від Гонолюлю. Панцирник „Гаруна" належав до т. зв. кляси Конга, мав 980 людей залоги та три літаки.

АРМІЯ НИЩИТЬ НАЇЗДНИКІВ

МАНІЛЯ (Филипинські Острови). — Начальна команда армії звідомляє, що американська армія відбила всі японські спроби висадити війська на остров Лузон, з виїмком одного місця, а саме військового летовища Іlаган, де вдалося японським парашутистам злетіти на землю та заняти певний терен. Американці відбили сильні відділи японців, що пробували вивісти в місцевости Апарі, на північному кінці острова Лузон.

НАКС ПРИЛЕТІВ ДО ГОНОЛЮЛЮ

ВАШИНҐТОН. — Департамент маринарки подає, що полк. Накс, секретар маринарки, прилетів в четвер до Гонолюлю. В комунікаті не подано, яка є його місія або як довго він там забавить.

ЗНЕСЕНО ЗАБОРОНУ ВИСИЛКИ АРМІЇ ПОЗА ГРАНИЦІ АМЕРИКИ

ВАШИНҐТОН. — Конґрес проголосив знесення того закону, який забороняв висилку американської армії поза границі Злучених Держав Америки. Обі палати рівнож ухвалили, що реченець військової служби в армії та маринарці буде продовжений до 6-ти місяців після закінчення війни.

СОВЄТСЬКА ОФЕНЗИВА НА ХАРКІВ

Совєтські війська розпочали офензиву, щоб від німців назад відбити Харків. Вони поробили початкові успіхи і змусили німців відступати в напрямку Сталіна і Макіївки. Совєтські звідомлення говорять, що німецькі й італійські війська тремтять від страшних морозів. Найбільше терплять італійці, які менше видержливі від німців. Але й німці почуваються зле. Їх мораль заломана, кажуть совєтські кола. На фронті біля Москви совєтські війська також поробили великі успіхи. В околицях Орла вони відбили від німців сто сіл.

МАРШАЛ ФОН БОК ЗАМІНЕНИЙ МАРШАЛОМ ЛІСТОМ

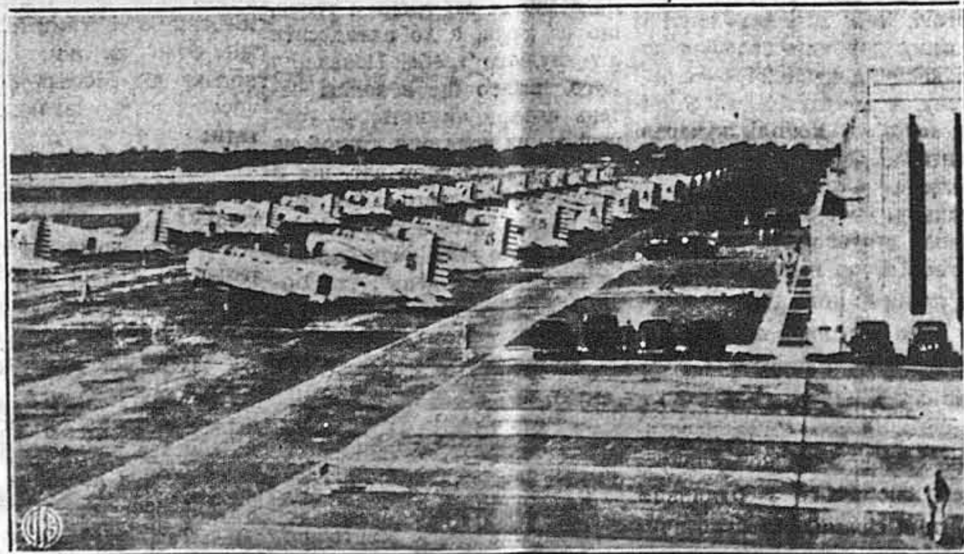
Німецька найвища команда заступила маршала фон Бока, що командував німецькими військами біля Москви, другим німецьким маршалом, фон Лістом. Совєтські кола говорять, що є дві причини, чому це наступило: або фон Бок вбитий, або він погнівав Гітлера тим, що не виконав своїх обіцянок і не здобув досі Москви, як це обіцяв. Совєтські кола склонні до другої думки, кажучи, що колиб фон Бок згинув, то Німеччина писалаб про ту сумну вістку.

В ЛІБІЇ НІМЦІ ДАЛІ ВІДСТУПАЮТЬ

В Лібії війська держав „осі" далі відступають. Британські війська наступають їм на пяти і не дають ні хвилини відпочинку, підчас якого німці моглиб зреорґанізуватись. Як довго буде той відступ тривати — не беруться перелсказувати британські кола. На місце знятого з команди в Лібії ґенерала Конінґгема британська начальна команда назначила молодого ґенерала Річі. Чорчил заявив, що ґенерал Конінґгем тяжко захворів.

КИТАЙЦІ НАСТУПАЮТЬ НА ЯПОНЦІВ

Китайська армія маршала Чян Кай Шека, щоб ослабити напір японців на Гон Конґ, повела на фронті в Квантунґ офензиву і завдала японцям великі втрати. Зо звідомлення китайців виходить, що японці втратили 15,000 вояків. Британські позиції в Гон Конґ, а також в Малаї дотепер держаться добре.

ЇХ АТАКУВАЛИ ЯПОНЦІ.—Вид летнища Гикема в Перл Гарбор, Гаваї, котре атакували японські бомбовики.

ЯПОНСЬКІ ЛІТАКИ ЗВИСОКА ПОЦІЛИЛИ БРИТІЙСЬКІ КОРАБЛІ

СІНҐАПУР. — До Сінґапуру приїхали британські моряки врятовані з кораблів „Принц оф Вейлс" і „Реполс". Вони розказували в який спосіб японські літаки збомбардували ті два кораблі. Вони бомбардували їх з висоти 15,000 стіп і відразу завдали їм смертельні рани. Перший був поцілений „Принц оф Вейлс", який відразу почав тонути. Другий був „Реполс" який дістав у своє нутро ладунок бомб і від них почав дуже горіти. Моряки пробували гасити вогонь, але по певнім часі корабель почав перехилятись на оден бік і потапати. Моряки дістали приказ опускати корабель. Вони скакали в воду, по якій плила горіюча олива. Це було пекло. На щастя для врятованих у короткім часі надплили на місце катастрофи інші кораблі, які мали взяти участь у плянованій боротьбі. Замісць того вони взялись до рятування. Японські літаки, що спочатку звисока бомбардували кораблі і осягнули такі знамениті успіхи, тепер опустились і хмарою зо всіх сторін пускали на кораблі торпеди. Сім літаків зістрілив горіючий „Реполс".

ЧОРЧИЛ ПРО БРИТІЙСЬКІ ВТРАТИ.

ЛОНДОН. — Винстон Чорчил в парляменті виголосив промову, в якій зясував теперішнє воєнне положення. Він говорив, що положення в дечім поправилось, а в дечім погіршилось. Добрим знаком для Британії є це, що Америка тепер цілою своєю силою стоїть по стороні Британії проти світових аґресорів. В імені Британії, а також в імені Америки, він заявив, що ті два краї радше згинуть, ніж дадуть себе поневолити. В перших часах, внаслідок війни Америки з Німеччиною, Італією і Японією, достава ріжних продуктів з Америки до Анґлії, буде зменшена, говорив він. Це зменшення буде тривати не довгий час, бо як ціла американська нація візьметься до продукції, то вона зуміє витворити величезні засоби воєнних матеріялів, яких вистарчить, щоб знищити названих аґресорів. Втрата „Принц оф Вейлса" і „Реполса" це найбільша одноразова втрата в цілій історії Анґлії, казав Чорчил. Ті кораблі мали на меті виразно накреслені пляни, які тепер треба буде приноровляти до обставин. На Атлянтійськім океані, говорив Чорчил, затоплювання кораблів зменшилось до одної пятої з попередних, небезпечних часів.

СОВЄТИ ВІДКИДАЮТЬ ПРОПОЗИЦІЇ ЗАМИРЕННЯ.

КУЙБИШІВ. — Совєтський уряд заявив, що німецькі дипльомати за границею роблять підходи до Совєтів і роблять їм пропозиції замирення. Але Совєти не підуть на ніякий мир з Німеччиною, заявили совєтські кола, доки гітлерівська Німеччина не буде розгромлена. Мир буде підписаний разом з Британією і Америкою, кажуть Совєти, які чомусь таки уважали за відповідне тепер опублікувати вістку, що Німеччина ті мирові пропозиції таки десь робила. В подібнім непримиримім дусі написала статтю совєтська урядова ґазета „Правда".

ЯК ВІДБУЛОСЬ ВИПОВІДЖЕННЯ ВІЙНИ.

ББЕРЛІН. — Німеччина й Італія плянували виповісти війну Америці окремо. Але тому, що Мусоліні, виповідаючи ту війну з бальконy своєї палати виголосив чотиромінутову промову, а Гітлер в німецькім парляменті говорив аж дві години, вістка про те виповідження облетіла світ наперед з уст Мусолінія. Вслід за тим світ думав, що це Мусоліні в імені обох держав виповідає ту війну.

НІМЦІ АРЕШТУВАЛИ ВСІХ АМЕРИКАНЦІВ.

БЕРЛІН. — Німецька влада почала арешт всіх американських громадян. Головно вона поарештувала всіх журналістів, хоч ті всюди тішились напів дипльоматичними правами. Німецька влада говорить, що вона тому так багато арештує, бо опісля вона буде від Америки добиватись виміни за тих німців, що їх поарештувала американська влада. Подібне робить Італія. Всім урядникам американської амбасади в Берліні німецька влада видала пашпорти і дозволила на виїзд. Про виповідження війни повідомив формально американського представника в Берліні німецький міністер закордонних справ, Рібентроп. Повідомивши в кількох словах його про війну і віддавши його пашпорт, він мовчки вийшов з тої кімнати, де був американський представник.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.

На рік	$6.00
На пів року	$3.25
На три місяці	$1.75

Число з понеділка (з англійською частиною):

На рік	$2.00
На пів року	$1.25

В Джерзі Сіті і Заграницею:

На рік	$9.00
На пів року	$4.75
На три місяці	$2.50

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy

One year	$6.00
Six months	$3.25
Three months	$1.75

Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):

One year	$2.00
Six months	$1.25

Foreign and Jersey City Rates:

One year	$9.00
Six months	$4.75
Theree months	$2.50

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

АМЕРИКА ЗА ПЕРЕМОГУ

Від четверга, 11. грудня, находиться Америка в війні не лише проти Ніпону, що називає себе імперіялістичним, а повинен властиво називатися зрадницьким, але й з його союзниками, націстичною Німеччиною й фашистівською Італією.

Війни цеї Америка не шукала. Накинули її їй три грабіжницькі держави, зрозумівши, що світ свободи й людяности не може існувати в тому самому світі попри світ неволі й звірства.

Коли зрадницький Ніпон видавав Америці війну зрадницьким ударом штилету в спину, націстичний фірер і фашистівський дуче не вжили цим разом звичайного в них удару ножакою в плечі, але обмежилися формальним виповідженням війни, при чому римський попихач берлінського гершта пішов зо своїм босом на випередки не лише в скорости виповідження, але й накопичуванні брехливих закидів проти Америки.

Та це виповідження було мовчаливим потвердженням правдивости слів нашого президента в його промові до американського конгресу в справі зрадницького нападу Японії, що напад Японії не є відорваним фактом, але частиною широкої кампанії ніпонсько-націсько-фашистівської спілки проти Злучених Держав.

Ось так станула Америка в другій світовій війні. Тепер уже вороття нема. Тепер уже не пора говорити про те, що могло би бути. Тепер розумно лише говорити й думати про те, що має бути, що стоїть перед нами.

Американський народ видимо свідомий того, що він стоїть у боротьбі, в якій йде не лише за свободу, але й за добробут і просто за життя. Він мусить напружити всі свої сили, щоб цю війну повести до переможного кінця. І ніхто не помиляється, що він бере справу дуже серіозно. Він не має тепер ніякої іншої думки поза те, щоби війну вести всіми своїми силами. Він знає, що тепер уже неможлива ніяка злагода зо союзом бандитів, що завзялися панувати над світом, а при тому знищити в світі свободу й демократію, та звести Америку до ступня раба.

Народ Америки свідомий своєї правди в цій війні. Він є достаточно сильний, щоб цю війну вести до остаточної перемоги. Він має на це не лише величанські матеріяльні ресурси, але й кольосальні ресурси в людях. Його ріжнородні народні елементи принесли й дали Америці до розпорядимости всякі таланти, на які лише людство здібне, яких лише мир і війна може вимагати. Війна може потривати довго. Вона може коштувати нас багато. Але перемога мусить бути по нашій стороні.

Єдність в Часі Кризи

З хвилею, як між Америкою і Японією вибухла війна всі американці, що ще попереднього дня внаслідок політичних ріжниць поборювали себе взаїмно, відразу подали собі руки. В обличчі вищої небезпеки вони забули за попередні ріжниці і взялись працювати в напрямку перемоги.

Заяви льояльности й однодушности з заграничною політикою президента зложили майже всі його вчорашні противники, як сенатор Гвілер, Алфред Лендон, Герберт Гувер, Чарлз Линдберґ, ген. Роберт Вуд, та багато інших. А колюмніст Вестбрук Пеґлер, який впродовж довгих літ так гостро критикував президента за його „підступство" в політиці, за ломання національних традицій, за нещирість в політиці і т. п., тепер написав статтю, в якій каже, що щастя сталось, що Рузвелт піддурив нас усіх, обманюючи ріжними обіцянками, аби третій раз вийти на президента. Бо тепер виразно виходить, що він був людиною далекозорою. Він бачив наперед таке, чого ми не могли, чи не хотіли бачити. Вслід за тим багато з нас не хотіло вірити престорогам президента і ті престороги брали як „военне підбурхування". Президентови не лишалось ніщо інше, тільки піддурювати нас усіх, щоб у той спосіб рятувати ситуацію. Президент Рузвелт, це дарунок вищих сил, говорить тепер Пеґлер, який ще вчора на президенті не залишав ні одної ниточки сухої.

Ось так в обличчі небезпеки єднаються розумні люди. Вони забувають за менше важні справи, а на перше місце висувають найголовніші. В головних справах вони відразу приходять до згоди, даючи тим не лиш доказ глибокого розуму, але також гарного характеру. Тим своїм поступованям вони далі доказують, що своїх попередних розходжень і „сварок" не трактували з фанатичною заїлістю і ненавистю. Ці розходження і „сварки" мали передтим теж і свою доцільність. Але вища небезпека велить їх тепер ліквідувати, а енергію спрямовувати в іншому напрямку.

Та це ще не значить, що відтепер в Америці в провідних колах буде ідеальна згода. Ні. Згода буде лише щодо цього, що Америка вже в дійсній війні, та що їй треба збротись і вжити всі моральні і матеріяльні сили нації на те, щоб перемогти ворогів. Отже щодо питань, що є звязані з тими справами, ріжниці цілковито зникли. Всі вже знають, що війну мусимо вести до переможного кінця і мусимо для тої найвищої цили організувати всі наші моральні і матеріяльні сили.

Але як ті сили організувати та як ними орудувати — то таки далі залишається справою дискусії, критики і певної розбіжности. Ось ми бачимо, що одного дня обі палати американського конгресу майже одноголосно ухвалили виповідження війни Японії, а вже другого дня в тих самих конгресових колах є ріжні думки що до того, чи американські збройні сили на Далекім Сході були заскочені японським нападом, чи ні? Чи те заскочення наступило внаслідок якогось занедбання з боку команди, чи ні? А конгресмен Динґел з стейту Мішіґен навіть поставив формальне домагання, щоб над тою справою розвинути слідство. Все це познаки нового тертя в політиці, що відбиватиме на цілій нації.

А це нас приводить до висновку, що політичне тертя, дискусія, критика „незгідливість", це речі, коли вдержані в належних границях, корисні і необхідні. Це речі, які не лиш щось нищать, але також направляють, будують. Без критики, дискусії і отсього „тертя" дана справа моглаб зійти на манівці, або застрягти десь в багні і там скиснути.

Конечність дискусії, критики і зудару ріжних поглядів можна доказати ще й іншим шляхом: Якщоб ці речі були такі непотрібні, то їх вже давно осудилиб всі суспільні науки і фільософії і прогнали з суспільного життя так, як проганяємо всякий гріх і злочин. Колиж бо тих речей політичні науки дотепер з практичного ужитку не прогнали. Навпаки, кожна політична наука зачинається від зудару з якоюсь іншою політичною наукою. Із тертя родиться кожний суспільний почин. А це далі значить, що в засаді осуджувати дискусію, критику і „сварку" не можна. Це є конечність, без якої не обійдеться жадний політичний рух. Тому, замісць в засаді осуджувати ті речі, краще забиратись до постійного вияснювання їх, як треба ті дискусії, критики і „сварки" переводити, щоб вони виходили на користь, а не на шкоду?

З того боку повинні підходити головно ми. Бо серед українців є поширена така хибна думка, що політичні „сварки" в засаді є поганою річчю. Тому треба засадничо проти них виступати. А що життя сильніше від цього хибного погляду, то в практиці виходить таке, що ми якийсь час цілково мовчимо і здержуємось цілком від критики; мовляв, треба згоди. А коли життя візьме верх і зачинає переливатись понад греблі нашої постанови, ми попадаємо в другу крайність і зачинаємо справжню сварку, що нищить все, а не будує. Одна крайність обовязково доводить до другої крайности.

Цей деструктивізм, випливаючий з розбіжности думок, дискусії і критики можна булоб уникнути, якби ми приняли його як передумову існування кожного суспільно-політичного руху. Принявши ці речі як конечні, ми зробилиб черговий крок і почалиб укладати правила боротьби. Щедалі повсталаб публична опінія, яка змагнувалаб змушувалаб придержуватись тих правил. Цілаб боротьба зійшлаб на будуючі, конструктивні рейки.

Польський публіцист і член польської ради в Лондоні, Зигмунт Новаковскі, критикуючи цю польську раду за те, що вона хоч внутрі цілковито поріжнена, але цих ріжниць задля „згоди" на зверх не виявляє і через те нічого не робить, в нюйорськім польським часописі „Нови Сьвят" з 6. листопаду ц. р. пише: „Коли хочемо, щоби Польща діждалась свого визволення, мусимо" ... „Коли ходить про зєдинення, стверджую, що не пропадаю за тим гаслом, признаючи слушність радше Виспянському, який в „Визволенні" говорить, що тільки незгода ще щось з нас зможе видобути. Зрештою бачимо, що нинішна незгода вже щось з нас добуває".

Від зле зрозумілої „згоди" може настати мертвеччина і розклад суспільного життя. А добре поведена „сварка" може принести гарні успіхи. Але та „сварка" мусить опиратись на твердих правилах гри, яких не вільно ламати ні обходити при помочи ріжного хитрунства. Не мертвецьке заперечення боротьби, тільки тверді правила боротьби є основою всякого поступу і культури людей.

ПІВДЕННА АМЕРИКА ЗЛІЗЛА З ПЛОТА

(Надіслане з Канади).

Реджналд Г. Мік пише в торонтонськім журналі — С. Н. про наглу зміну поглядів латинських держав на націвську небезпеку, яку вони собі досі легковажили, або якої не добачували.

„Трапилося недавно одного пополудня в Буенос Айрес, що всі телефонічні лінії замовкли. Усі поїзди станули, кожний трамвай і автомобіль задержався на вулиці, також бизнеси застановили свою діяльність у столиці і в переважній більшости аргентинських міст.

„Це були загальні збори, скликані 300,000 членами Головної Федерації Праці для зложення масової присяги вірности державі і принципам демократії. Сорок тисяч робітників, згромаджених в стадіоні Люна Парку в Буенос Айрес, з громотом оплескували бесідника, що заявив, що „збори є вдійсности вироком смерти для тоталітаризму в цім краю".

У подібний спосіб у кожнім краю Південної Америки підносять оклики в честь Америки, Британії.

Рік тому ці латинські републики сиділи на плоті. Ще рік тому, питання, яке ставила Північна Америка звучало: Чи Латинська Америка здає собі справу з небезпеки, яка грозить їй від націзму? Днесь новинки, які приходять з Південної Америки, стверджують, що Південна Америка здає собі справу з небезпеки.

Мешканці Латинських Републик викрили деякі інтересні дані про німецьку систему пятиколюмнізму і революції в Південній Америці. Аргентинський „Комітет Даєса", на якого чолі стоїть радикальний член парляменту Равл Дамонте Таборда викрив, наприклад, дуже дрібненьку низку поручень, призначених для німецьких аргентинських шкіл. Ось вони:

1. Щоденно послугуйтесь націвським поздоровленням;

2. Німці належать до раси, вищої від усіх інших;

3. Гітлер є новим богом, спасителем Німеччини;

4. Націзм є благословенством для усіх народів; німецька культура є вища понад усі інші.

5. Де тільки найдеться німець, він мусить панувати.

6. Аргентина є комуністичним краєм, який німці мусять здобути силою.

7. Аргентинська демократія це цілковита брехня; кожний націст мусить поборювати її і голосити чесноти націзму в Німеччині.

8. Мусимо поборювати всіми способами аргентинські школи.

9. Кожний німець мусить посилати своїх дітей до суспільної (німецької) школи.

10. Належить вести завзяту пропаганду в часі свят у користь німецьких шкіл, а проти аргентинських шкіл.

„Комітет Таборди" викайшов сильний бездротний пересилаючий апарат в „дипломатичній" пошті німецького амбасадора. Він відкрив 750 кільограмів націстичної друкованої пропаганди в тійже пошті, а далі ще й листу в книжковій формі, друковану в Німеччині, а містячу деталі про 3,000 визначних аргентинських антинацістів.

Згаданий комітет оповістив, що німецький амбасадор, д-р Едмунд фон Терман, у Буенос Айрес, мав на поготівлю 64,-319 націвських „штурмовиків" в Аргентині. Ті вояки, що були під командою 1,261 групових командантів або групових провідників, кожний зокрема зложили присягу: „Присягаємо льояльність і неустрашиму завзятість Адольфови Гітлерови, фірерови і канцлерови Райху. Обіцяємо слухати тебе і назначених тобою провідників аж до смерти. Боже спаси нас".

Нацисти добре усадовились в Аргентині, говорить у своїм звіті згаданий комітет, а процвитаюча нацистична партія є „в безпосередних взаєминах зо заграничними дипльоматичними представниками і має „пропаґандивних союзників" в аргентинських державних департаментах. Націвська пропаганда шириться під миролюбивою назвою „Федерація Німецької Доброчинности і Культурних Кол". Комітет дослідив, що Трансокеанська Новинкарська Агенція є політичним інструментом німецького уряду, що одержує фонди з Берліна.

У кожнім іншім краю також викрито нацистичні заговори. Мексико повикидало зо своєї території німецьких консулів. Еквадор перебрав у свої руки повітряну лінію, що була власністю німців. Уругвай викинув пронацистичного конгресмена. Бразилія думає, що найліпше зробила, що позамикала часописи в чужинецьких мовах. Колюмбія знаціоналізувала німецьку повітряну лінію. Болівія викинула німецького посла. Чілє заявило, що німецький генеральний консуль є непожаданою особою, Чілє також розслідкує участь у націвськім заговорі, який згідно зо заявами генерального директора чілійського детективного бюра „є кермоване Берліном і має відділи в кожній части Чілє".

Тому і не дивота, що ревеляції през. Рузвелта про „секретну мапу, зроблену урядом Гітлера, а розділюючи Південну Америку на 5 васальних держав, відданих під німецьку владу", — не викликали здивування серед південно-американських урядовців.

Тепер Латинська Америка знає, звідки їй грозить небезпека.

Та не треба думати, що цим закінчилась нацистична робота в Півдeнній Америці, пише на кінці Г. Мік. Про неї почуеться ще більше.

НА СЕЛІ

Повість

(13) М. ШКОЛИЧЕНКА

Майстри роботи не тягли. Через місяць будинок був уже не тільки завершений майстрами, а вже й бляхар закінчив всвою працю над дахом. Дах був залізний і попід стріхою оторочений штучними вирізками. Водобіжні труби мали вигляд змиїв: хвости їх були на стрісі, а голови простягалися аж до долу. Залізні змиїні голови мали роззявлені роти, довгі язики, острі, повиризувані зуби, а на плечах мали крила. Хатня робота в будинку затяглася значно довше. Аж тільки під кінець жнив закінчене було: останнє хварбування віконниць, помостів та двох розкішних ганків, що виступали один до воріт, маючи вигляд великого півкруга, з широкими східцями по середині, а другий у сад — угловастий, просторий, з східцями в одну сторону біля стіни. Східці виходили на доріжку, що вела до квітників, а далі в сад. Ворота і огорожа, що виходили в сторону Дніпра, були щаблясті, штучно, але міцно зроблені і через свої прогалини показували передній вигляд будинку. Стіни будинку були гладенькі, рівні і вибілені мов теє полотно в Спасівку; віконниці мали світло-сірий колір, а береги їх обведені були темно-зеленою хварбою. На воротах дивилось четверо великих вікон, а двоє менших, що були либ дверей, які виходили на середину ганку, супроти широких сходів. Загальний вигляд будинку був дуже веселий і приємно вабив до себе кожного, хто задивлявся на його. Межи ворітьми і будинком зроблений був по середині круг, засаджений молодими деревами та кущами. Довкола круга зроблена була широка дорога. Між кущами та деревами, у самому крузі, зеленіла густа мягка трава; береги круга оточені були низенькими стовпчиками, зєднаними між собою товстим дротом, по якому вилась берізка, розвішуючи свої квітки-дзвоники по всьому дроті. Мимо дорогою, що оточала круг, і межами дворища зеленіли кущі калини, червоної бузини і бузку, а понад самими межами землі — молоді, кучеряві каштани, посаджені рівною стальною з обох боків аж до будинку. Далі вже починались тополі, що оточали увесь сад. У дворі було чисто, гарно, ліпше прибран його „як дівчину", по його власному виразу. Побудовані були також і повітки, і дровник і стайня і корівня, а дідова хатина була перемалована наново, значно поширена і сполучена з будинком довгими сіньми. Все було приведено до пуття, не ставало тільки господаря, щоб оживити Затишок своєю присутністю.

— Колиж ви, пане, переберетеся вже сюди з усіма пожитками? — запитав Омелько Мисака, коли цей приїхав у любий свій Затишок навідатись.

— Ще, діду, не скоро! — коротко відповів господар і міркував тимчасом про те, що будування знову витрусило у його майже всі гроші і тепер, що не кажи, а до пятидесяти літ служити треба. Правда, у його лежало ще в запасі сотень чотири чи пять, — гроші такі поза очи сталоб на потрібну обстанову хат, ще й лишилось би дещо, алеж Мисак не зважився витрачати їх. Він так уже звик мати „копійку про чорний день", так боявся нещасливих випадків і так не звик позичати, прохати, кланятись, що ладен був швидше дожити свій вік у канцелярії, ніж видавати кому небудь розписки або векселі, коли несподівано спіткає яка недобра пригода.

Пробувши весь святочний день у Затишку Мисак повернувся до Києва і завитав до свого начальства, щоб подякувати за виповнену обіцянку. Він знову привіз з собою садовини, і на цей раз ще більше, ніж торік. Мисака привитала вся сімя дуже ласкаво. За останній рік він бував у свого начальства декілька разів і був уже потроху ніби „своя людина", бо начальство, за його запомогою, купило вже собі бажану дачу, що задовольнила всіх і художньою місцевістю і тими вигодами, які були на ній. Принявши подяку від Мисака його превосходительство зволило запитати:

— Значить, тепер уже все ви закінчили в свойому Затишку?

— Все, ваше превосходительство, тільки ще порожні хати стоять, — не купував обстанови.

— А колиж думаєте обставити?

— Мабуть на той рік, а може і через два роки, діло це не спішне, а до кінця служби ще далеченько!

— Так, так! — буркнуло його превосходительство і заразже перейшло на свою власну дачу, питаючи деяких господарських порад у Мисака.

Мисак відповідав на всі запитання, давав деякі поради і цілий вечір не говорили ні про що інше, як тільки про дачу його превосходительства; колиж наступив доволі вже пізненький час і Мисак почав збиратися до дому, начальство конфіденційно заявило йому, що він уже призначений на вищу посаду і матиме на рік 300 карб. прибавки. Мисак почервонів, подякував його превосходительству, дав обіцянку старанно справляти нову службу і цілком задоволений пішов до дому.

Через місяць дійсно вийшов „приказ" по належному „відомству" і Мисак заняв вищу посаду. Він мав тепер 1,500 рублів на рік і тим останнім найбільше був задоволений. Тепер зовсім уже він був певний, що в протязі останніх пяти років не тільки обоpудує обставини свого будинку до смаку, а складе і про запас дещо.

(Дальше буде).

„АМЕРИКА ПЕРША" РОЗВЯЗУЄТЬСЯ

ШІКАҐО (Ілл.). — Ген. Р. Вуд, голова ізоляційної організації „Америка перша" повідомляє, що в наслідок вибуху війни його організація стратила ціль свого існування. Тому вона розвяжеться. Нашою ціллю є тепер, говорив Вуд, абсолютна перемога Америки. Він заявив, що Линдберґ є також за розвязанням організації.

НІМЦІ Й ІТАЛІЙЦІ ЗАЯВЛЯЮТЬ СВОЮ ЛЬОЯЛЬНІСТЬ АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК. — З виповідженням війни Німеччині та Італії Америкою, численні американсько - німецькі й американсько - італійські організації виступили з заявами льояльности та піддержки уряду у війні з тоталітарними державами. На 86. вулиці в Ню Йорку замкнено два німецькі кіно-театри, як рівнож італійський банк та корабельну лінію.

НА РІЖНІ ТЕМИ

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНОГО ПОДИВУ

Відомий „колюмніст" Вестбрук Пеглер, котрого щоденну „колюмну" містить кільканадцять газет по всему краю, розписався оноді цілою статтею про іншого „колюмніста", Реймонда Клепера.

Зогляду на те, що та стаття повна похвал для Клепера, Пеглер написав предовженний вступ з виправданням своїх похвал. Натякає він при тому на газети Герста, в котрих приятелі, як тресовані морські собаки, себе взаїмно вихваляють без сорому так, що, начитавшися похвал, читач навіть не може знати, чи похвалений дістав номінацію.

Не знаю, чому він учепився Герста. Невжеж поза Герстові нема в Америці газет, які хорують на манію самохвальби? А щож робиться в чужинецькій пресі, як не взаїмне вихвалювання? Не знаю, чи порівнання з морськими собаками тут на місці, але пригадка про когутика, що хвалив зазульку, аби зазулька хвалила когутика, не від речі.

ДЕ ЗАВИСТЬ?

Признавшися до зависти супроти тих, що можуть хвалити інших без задуми, Пеглер далі признається, що він подивляє свого товариша по перу за те, що мав досить політичного розуму, щоб доглянути наскрізь політичну гру японців і постійно про це пригадувати своїм читачам.

Що Реймонд Клепер виказав велику політичну далекоглядність, не можна заперечити, але чи розумно з того приводу почувати зависть до тих, що один одного хвалить без сорому? Чи не було би багато практичніше завидувати тим народам, у котрих чим більше дурниць людина стріляє в політиці, тим більше має поважання?

ЧИ ВИЗИВАНКА НА МІСЦІ?

Признається Пеглер мимоходом, що він більше схилий нападати на людей, ніж їх хвалити. Примір того нахилу дав Пеглер попереднього дня, коли Німецький-Американський Бунд назвав „проти-американським бундом".

Що Бунд проти Америки, всім відомо, хоча бундівці це криком заперечують. Однаце, цей бунд тепер написав на своїй газеті величезними буквами: „Май контрі райт ор ронг, май контрі".

Іншими словами, Бунд дає вже другий „ковт" на мальовило американських національних кольорів на своїм прапорі, а Пеглер відшкробує фарбу з прапора Бунду й показує, що під звіздками й полосами є свастика.

ПІП У ДЗВІН, ЧОРТ У КЛЕПАЛО.

Остерігає департамент стейту проти „розколеної льояльности", себто тенденції деяких імігрантів по принятті американського громадянства задержувати свою давню політичну льояльність.

Чи прочитають осторогу політикани, що побиваються за голосами цих нових громадян з подвійною льояльністю? Досі часто так бувало, що уряд і громадянство робили заходи виховати імігрантів в одній льояльности, але політикани для зискання голосів цих імігрантів зявлялися на збори й віча часто навіть нельояльних громадян і для оплесків і голосів піддержували загибаючу тенденцію до „розколеної льояльности".

Може хоч воєнна потреба унеможливить те, що коли уряд дзвонив у дзвін, політикани калатали у клепало.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Організаційні збори від. 200 У. Н. С.

В суботу, 8. листопаду 1941. відбулись в нас другі з ряду організаційні збори, на котрі явилось поважне число членів, старших і молодших.

По скінченню відділових справ предсідник П. Господарець представив зібраним гостей з головного уряду п. Евгена Ляховича, головного радного У. Н. Союзу і п. В. Загаєвича союзового організатора.

Доклад п. Е. Ляховича обіймав теми фінансового розвою У. Н. С., привілеї членів і їх права конвенційні, зріст членства, а головно організування молодого елементу, та демократичний устрій і напрям „Свободи" у відношенню до справ тутешних і краєвих.

В одногодиннім його докладі п. Е. Ляхович зясував цікаво і виразно розвій У. Н. С. від самого початку до сьогодні; він згадав ріжні зміни ухвалювані конвенціями для добра членів, фінансову поміч уділювану на ріжні цілі тут і в краю, уділювання стипендій і т. п. Також і тепер У. Н. С. уділює фінансову поміч ріжним спортовим гуртками які ростуть численно з кожним днем. Бесідник звернувся заразом і до нашої новозорганізованої дружини „бескетбол" і пояснив їм, що за старинних грецьких часів звертали головну увагу на плекання спорту. Народ, котрий вихований в спорті є здоровшим народом. Тому і ми не повинні полишитись позаді на полі спорту. Бо „в здоровому тілі, здорова душа".

Цим немало піддано заохоти тутешній молоді, а до старших п. Ляхович звернувсь з просьбою, щоби дали молодим помічну руку і не ставили їм жадних перешкод; а молодь повинна відплачуватись родичам за їх прихильність. Одним словом лектор зблизив душевно родичів з дітьми і є добра надія, що наша започаткована дружина „бескетбол" зросте в силі на потіху родичам і українському загалові. Вже сегодня мене повідомлено, що знова мають кількох нових членів.

В дальший промові бесідник звернув увагу членів на права, які вони мають в У. Н. С. Жадна інша організація цего не дає, що У. Н. Союз. „Свободу" члени одержують за майже одного цента, від числа, включаючи "Ukrainian Weekly", де самий друк перевисшає ціну оплачувану членами. Кромі цего конвенція через своїх відділових представників впливає на напрям часописі.

В справах фінансових і організаційних відносно поліс дав доклад знавець поліс організатор У. Н. С. п. В. Загаєвич. Порівнюючи ціни поліс з іншими асекураційними компаніями п. Загаєвич переконав всіх числами, що в У. Н. Союзі є кращі привілеї, як запомога хорих, скалічених, поміч фінансова чи то спортовим організаціям, чи краєвим та тутешним інституціям, права конвенційні, і т. п. Вкладки на поліси є менші чим в чужих, та що ми всі повинні бути горді, будучи членами такої сильної організації, як У. Н. Союз. Дальше організатор звернув увагу всім членам, що обовязком кожного з нас є переконати тих всіх, що ще не є членами. Бо, як сказав організатор: не штука бути українським язиковим патріотом, а свій тяжко запрацьований гріш давати чужим. Але треба доказати ділом, що як я українець, то треба бути в українській організації, бо „свій як не заплаче то хоть скривиться". — А на старість і в разі нещастя звідкись помочи потрібно.

По скінченню рефератів всі присутні заявились спільно працювати в приєднуванню нових членів і морально та матеріяльно помагати новозорганізованій дружині.

Відтак забрав слово молодий спортовик Володимир Шінка, та заявив, що У. Н. Союз вже їм прислав $40.00 на початок, та просив старших моральної і фінансової допомоги, приобіцюючи, що славою і добрим іменем для нас і всего українського народу вони стократно відплатяться. Приємно було слухати, як молодий хлопець українською мовою пояснював їх завдання, та говорив, що не будуть мусіли розпливатись по чужих спортових клюбах, де родичі ніколи не знають, що їх діти роблять.

На цих зборах відділ ухвалив висигнувати з каси $25.00 на початок їх видатків.

По закінченню запитів і відповідей предсідник подякував бесідникам за їх так гарні доклади, а присутні нагородили їх бурею оплесків.

В. Цісик,
секр. орг. зборів.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

М. М., Гвілінг, В. Вірджінія. — На жаль те, що Ви подали у своїм дописі про збори в Пітсбурзі, вже було поміщене в дописі з 5. грудня.

С. К., Ню Йорк, Н. Й. — Того роду завваги треба підписувати повним іменем. Інакше годі.

Як Поширюють Серед Американців Знання Про Україну?

(В тій рубриці подаватимемо імена тих осіб чи організацій, що будуть закуповувати книжки про Україну і українських людей для американських інституцій чи американських визначних людей).

Вотервліт, Н. Й. — Українсько-Американський Горожанський Клюб замовив чотири примірники „Історії України" М. Грушевськоо і призначив по одному примірникови для конґресмена Вилйена Т. Бирна в Вашинґтоні, Сієна Каледж в Лудонвил, Вотервлит Гай Скул Лайбрері, а один примірник для Клюбу.

Шікаґо, Ілл. — Сестрицтво Благовіщення, відділ 125 У. Н. Союзу, закупило „Історію України" по англійськи і книжку Ю. Вернадського „Богдан-гетьман України" і призначило для цілоденної української школи в Шікаґо.

У кожнім ґаздівстві в Естонії, навіть дуже незначнім, находиться власна купальня.

Простір незанятої німцями Франції виносить 85.000 квадратових миль.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270., відбудуться в понеділок, 15. грудня. Це останні місячні збори, тож кожний член повинен на цих зборах явитись. Котрі довгують до Бр., повинні свої довги вирівнати, щоб довгу не переносити на наступний рік. Також маємо назначити собі день, коли мають відбутись річні збори. **Андрій Мазур**, рек. секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — **Річні збори** Бр. св. Юрія, від. 379., відбудуться в вівторок, 16. грудня, в год. 7:30 ввечір, при Оклей і Райс ул. Проситься членів прийти на ці збори, бо на цих зборах буде вибір уряду на наступний рік. Старий уряд здасть звіт зо своєї цілорічної праці, а контр. комісія дасть звіт касовий, з чого довідаєтеся докладно, скільки готівки є в касі, а скільки є на довгуючих членах та на позичці. Проситься довгуючих членів прийти та вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі можуть бути суспендовані. — Василь Пилипів, предс.; М. Фединський, кас.; Андрій Боднарчук, секр.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

Дня 3. грудня 1941. року в Deaconess Hospital, у Мінеаполісі, Мін., помер довголітній член Тов. З. Січи, від. 385. У. Н. Союзу,

НИКИФОР МЕЛЬНИКІВСЬКИЙ.

Покійний родився 1875. року в селі Лубянки вижчі, повіт Збараж, Західня Україна.

Покійний вступив до У. Н. Союзу в грудні 1929. року.

Оставив в смутку четверо дітей: Меланію, замужну Гусак; Марію, замужну Джансон; Теодора й Михайла.

Похорон відбувся 6. грудня з дому жалоби до католицької церкви при участи членів і знайомих на St. Mary цвинтар.

Нехай земля прибраної вітчини буде Йому легка!

О. Ш., касієр.

АНГЛІЙСЬКІ НАСТРОЇ

ЛОНДОН. — Затоплення кораблів „Принц оф Вейлс" і „Реполс" викликало в Англії таке велике пригноблення, що воно захмарило другу, радісну вістку, а саме вступлення Америки до війни. На цю другу вістку місяцями, а то й роками, вичікувала ціла англійська нація і серед інших обставин ту вістку булаб принята великим вибухом радости. Та інші події перешкодили тому й виповідження війни Німеччині та Італії англійці приняли спокійно, зо змішаним почуттям, хоч з певною полекшею.

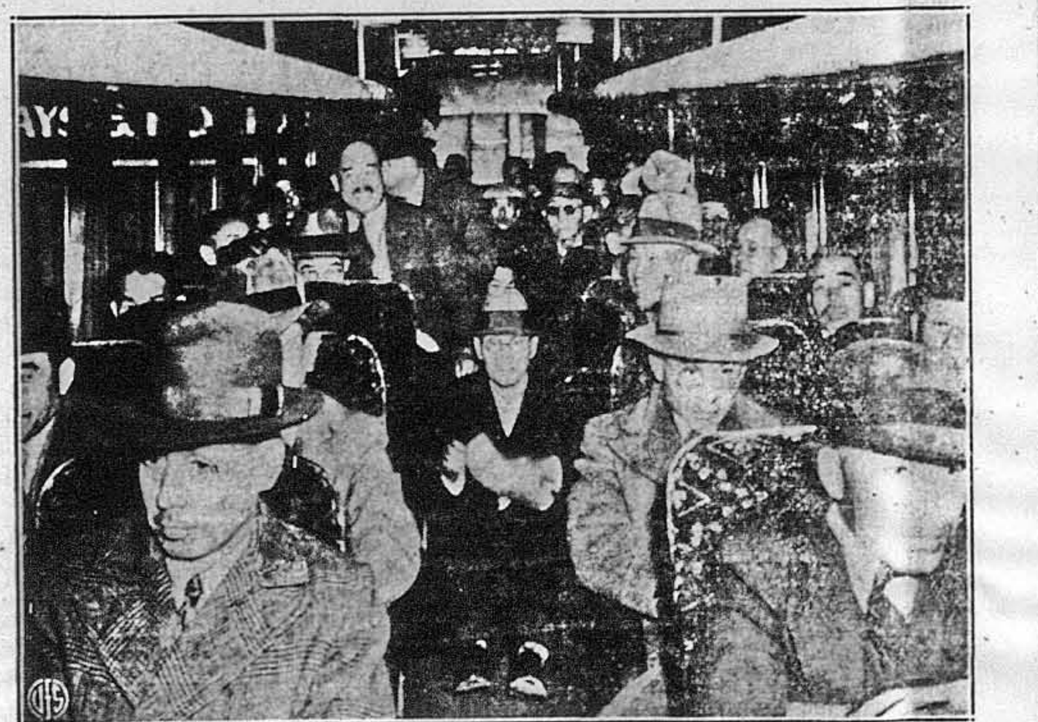
Англійські вояки є тепер пересічно 4 цалі вищі ніж були тому 100 літ.

ПОВІДОМЛЕННЯ

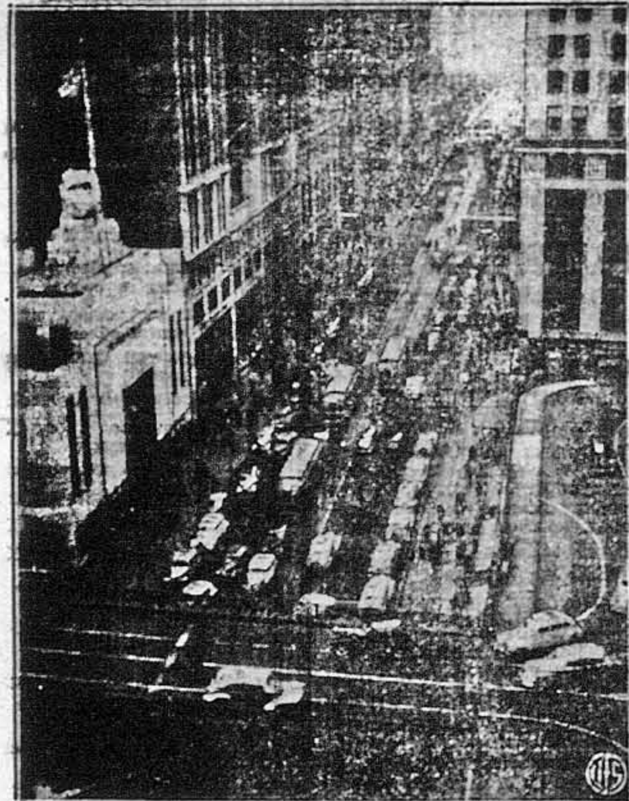
Подаємо до відома відділів 1, 2, 7, 9, 28, 31, 78, 85, 90, 98, 164, 186, 189, 201, 228, 231, 242, 265, 305, 314, 333, 365, 369, 382, 426, 429, 430, 436, 445, що організатор А. Маланчук буде працювати тепер над організуванням нових членів в місцевостях, у яких знаходяться згадані тут відділи. Якщо котрийсь з поданих відділів бажав би відбути збори, щоб підготовити краще організаційну працю, то в цій справі треба віднестись до головної канцелярії, яка порозуміється з п. Маланчуком щодо того, коли він зможе бути на зборах у дотичній місцевости.

Головна канцелярія УНС.

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ЩО ЇДУТЬ, ЗНАЮТЬ; АЛЕ КУДИ ВОНИ ЇДУТЬ, НЕ ЗНАЮТЬ. Повний „бос" японців, зібраних агентами департаменту справедливости, під доглядом поліції виїхав оноді з Лос Анджелеса в напрямі, для японців невідомім.

НА ВЕРХУ ПОВІТРЯНОГО АЛЯРМУ. Коли оноді в Ню Йорку загули сирени на знак протирейдового алярму, нюйорчани поводилися незвичайно спокійно, хоча добровільні „повітряні сторожі" вганяли автами по вулицях, закликаючи людей шукати сховку.

Правила Побору Студентів Каледжів

Державна Управа Побору Рекрутів оголосила, що студенти каледжів можуть закінчити пів-річні та чверть-річні шкільні терміни до призиву в армію, якщо їх числа вийдуть перед закінченням тих термінів.

Управа також повідомляє стейтових директорів та місцеві комісії, що в багатьох випадках студенти, які готовляться до занять, важливих для державної оборони та громадського добробуту, повинні бути увільнені від побору. В повідомленню сказано:

„Якщо місцева управа рішить, що певний студент зареєстрований до війська, вчиться та готовиться виконувати заняття, які в інтересах держави мають бути виконані та наколи в час закінчення студій передбачається брак подібних фахівців, — такого студента треба увільнити. Але треба ясно розуміти, що підставою для того є брак фахівців в певних заняттях, а не самий факт, що зареєстрований є студентом".

Далі пояснюється, що увільнення в вище поданих випадках робиться в інтересах держави, тоді, як коротке відложення можуть дістати певні особи, аби уникнути непередбачені шкоди. Таку коротку відрочення може дістати фармер, аби зібрати збіжжа, адвокат для закінчення початої справи, архитект для закінчення плянів та й студент для підготовки і складення іспитів, або для закінчення шкільного реченця, який він почав з певністю, що заки його возьмуть до війська, він зможе перейти значну частину того реченця.

Найбільше природне зимно, яке зареєстровано, виносить 90 ступнів понижче зера. Зарекордовано його 50 миль на північ від Арктичного Круга.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Українського Клюбу Поступового від. 70., відбудуться в вівторок, 16. грудня, й год. 7. ввечір, в гали У. Н. Дому, 181-183 Фліт Ст. Кожний член є обовязаний прибути на збори, вирівнати свої вкладки по кінець року, бо треба замкнути рахунки по кінець року для контролі на річні збори. Котрий член не сповнить свого обовязку, буде укараний. — Стефан Гнира, предс.; Михайло Самоїл, кас.; Антін Онисик, секр.

IN MEMORIAM

In remembrance of ANNA ROMANYSHYN, beloved wife of Gregory and Mother of William, Mary and Cathryn; who left us December fourteenth in the year nineteen hundred and thirty-nine. She is gone, but never forgotten.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

У Клівленді, Огайо, померла 16. листопаду 1941. р. довголітня членкиня Сестр. Н. З. П. Діви Марії, від. 112. У. Н. Союзу,

ЕМІЛІЯ СИЧ.

Покійна походила зо села Явірник Руський, повіт Добромиль.

Покійна щиро працювала для добра Сестрицтва.

Зоставила засмученого мужа, три сини й дочку. Діти вже дорослі.

Похорон відбувся з церкви св. Ап. Петра й Павла 19. листопаду. Сестрицтво взяло громадну участь.

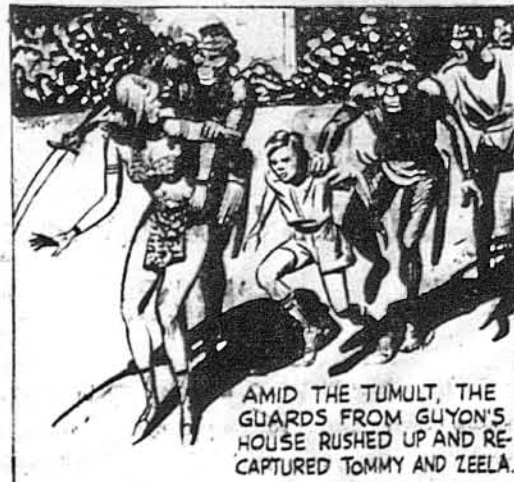
Най свята земля буде їй пером!

Домініка Романович, рек. секр.

ВПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ БУДУЧЧИНУ.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ТАРЗАН, ч. 464. Заплутані.

Сторожі дому Ґуйона тимчасом нишпорили по вулицях, шукаючи Вилйена. Серед юрби вони натрапили на Зелю і Тома. Відразу вони взяли їх між себе.

Вилйено завважив це і добув знов свого меча, аби їх для себе відбити. Один зо слуг Ґуйона звів з Вилйеном двобій. Інші йому помагали.

Тарзан бачив це, але він був окружений палядинами. Щоб перебитись до Зелі і Тома, він почав рубати палядинів.

Ось в той спосіб, не хотячи Тарзан став союзником адакців. Інші адакці це побачили і поспішили йому на поміч. Ця пригода штовхнула Тарзана на новий шлях.